

Minéa Wuori (minea.wuori@aalto.fi)
Aalto-yliopisto, Sähkötekniikan korkeakoulu
Pääaine: Bioinformaatioteknologia

Singapore 30.7.2018-2.1.2018

National University of Singapore

1.....	Valmistelut
2.....	Alku
3.....	Koulu
4.....	Arkipäivä
5.....	Matkustelu
6.....	Loppu

1 Valmistelut

Olen lukiosta saakka ollut varma siitä, että haluan yliopistossa lähteä vaihtoon. Ensimmäinen vuosi Aallossa oli niin mahtava, että aloitin jo ensimmäisen ja toisen vuoden välisenä kesänä tutkia vaihto-kohteita. Olin innostunut mahdollisuudesta kokea ensimmäisen vuoden uudestaan, mutta tällä kertaa ulkomailla. Luin tuntitolkulla vanhoja vaihto-raportteja ja otin selvää eri kaupungeista ja olin jopa yhteydessä ihmisiin jotka olivat olleet vaihdossa minua kiinnostavissa kohteissa. Koska kandikursseja löytyi Euroopasta suurimmaksi osaksi vain paikallisilla kielillä, jätin Euroopan maat hausta pois. Lopuksi hakuni rajoittui Australiaan ja Singaporeen.

Kun Singaporen National University of Singapore-yliopisto vahvistui vaihto-kohteekseni, aloitin todelliset valmistelut. Paperihommia oli haun ja stipendien hakujen yhteydessä paljon, mutta kyllä niistä selvisi suurin osin ongelmitta. Vaihto-koordinaattoreilta sai myös aina kysyessä apua. Stipendejä kannattaa todellakin hakea, ainakin omalta osaltani pystyin kustantamaan suurimman osan vaihdosta stipendien avulla, josta olen erittäin kiitollinen. Niillä rahoilla ostin muun muassa lentoliput (joustavilla päivämäärillä), maksoin kampuksen asunnon ja hankin tarvittavat rokotukset (kannattaa muuten tarkistaa mitkä rokotukset vaihto-kohteeseen tarvitsee hyvissä ajoin).

2 Alku

Viimeiset päivät Suomessa vietin ystävien ja perheen kanssa. Pakkaamisen aloitin jo viikkoa ennen lähtöä, jotta hahmottaisin ajoissa jos jotain oleellista puuttuisi. Matkatavaraa minulla oli mukana keskisuuri matkalaukku ja 50L rinkka. Suosittelisin pakkaamaan niin vähän kuin mahdollista; vaatteita, matkamuistoja ja muuta sälää tulee kyllä ostettua paikan päällä enemmän kuin tarpeeksi.

NUS exchangers facebook-sivuilta löysin kaksi tyttöä jotka saapuivat Singaporen lentokentälle samaan aikaan kuin minä, joten sovimme, että ottaisimme yhdessä taxin lentokentältä. Näistä tytöistä tuli ensimmäiset ystäväni

Singaporessa, ja kävimme jotakuinkin säännöllisesti syömässä yhdessä koko lukukauden aikana. Matkalla kampukselle ihmettelimme kaikki sitä, kuinka vihreä kaupunki Singapore oli emmekä meinanneet uskoa, että olimme oikeasti perillä.

Ensimmäiset päivät kiertelin Singaporea, tein uusia tuttavuuksia, sisustin huoneeni ja yritin löytää hyviä ruokapaikkoja kampukselta. Saavuin Singaporeen jo 31.7, mutta koulu alkoi varsinaisesti vasta kaksi viikkoa myöhemmin, joten aikaa Singaporeen tutustumiseen oli paljon. Ensimmäisten viikkojen aikana järjestettiin myös paljon erilaisia virallisia ja ei niin virallisia kampus-, kaupunki- ja baarikiertelyitä ja muita vaihto-opiskelijoille tarkoitettuja tapahtumia, joten uusia ihmisiä tuli tavattua joka päivä.

3 Koulu

Suoritin neljä kurssia Singaporessa, jokainen 6 op. arvoinen eli yhteensä 24 op. Sivuaineeni on energia- ja ympäristötekniikka, joten kolme valitsemastani kurssista kuuluvat siihen. Neljäs kurssi oli pääaineeseeni bioinformaatioteknologiaan liittyvä.

ESE1001 Environmental Engineering Fundamentals

GE2230 Energy Futures: Environment and Sustainability

CE2134 Hydraulics

GEH1032 Modern Technology in Medicine and Healthcare

Ennen vaihtoa minua hiukan pelotti paikallisten opiskelijoiden maine. Olin kuullut, että hyviä arvosanoja oli vaikea saada koska paikalliset eivät tee muuta kuin opiskele. Ajattelin, että vaihto-opiskelijana saisin todennäköisesti luokan huonoimmat arvosanat. Sain kuitenkin erittäin hyvät arvosanat jokaisesta kurssista, joten stressaaminen oli turhaa. Jos saa kotona hyviä arvosanoja, niitä saa kyllä muuallakin.

Koulunkäynti oli muutenkin erittäin samankaltaista kuin Suomessa; luentoja oli pari viikossa, ja laskareista sekä palautettavista tehtävistä sai pisteitä jotka laskettiin mukaan lopulliseen arvosaan. Opettajille kirjoitin aina hyvin kunnioittavia sähköposteja ("Dear Sir/Ms..."), en ole varma oliko tämä tarpeellista, mutta ainakin opettajat muistivat nimeni viesteistä kun sitten tapasin heidät kasvatustien luentojen aikana (tämä saattaa myös johtua siitä, että olin kolmella kurssilla ainoa valkoihoinen opiskelija). Ottamalla yhteyttä opettajaan pääsin myös osallistumaan kurssille joka ei tavallisesti olisi ollut auki vaihto-opiskelijoille.

Suurin ero Aallon kursseihin oli, että useimmat luennot kuvattiin ja ladattiin nettiin, jotta niitä pystyi katsomaan myöhemmin. Valitettavasti minun neljästä kurssista vain yksi kurssi kuvattiin, ja se sattui olemaan ainoa kurssi jossa en ymmärtänyt luennoitsijan taiwanilaista murretta, mutta toisaalta ei sitä ymmärtänyt kukaan muukaan. Paikallisten "Singlish" murretta oli välillä haastavaa ymmärtää, mutta useimmat tapaamistani paikallisista puhuivat neutraalimpaa englantia ulkomaalaisten kanssa. Yksi kursseistani oli ns. "flipped classroom", eli luentovideot piti katsoa jo ennen luentoja, ja luentojen aikana tehtiin ryhmissä tehtäviä ja keskusteltiin. Kahdessa kurssissa minulla oli

laskuharjoituksia vain joka toinen viikko, toisissa joka viikko; läsnäolopakko riippui kurssista.

Paikalliset opiskelijat olivat hyvin ystävällisiä ja avuliaita, vaikkakin hiukan ujoja. Koska kurssini olivat ensimmäisen ja toisen vuoden kursseja, tytöt olivat minua pari vuotta nuorempia ja pojat minun ikäisiä, sillä Singaporessa on miehille pakollinen asepalvelu joka kestää kaksi vuotta. Jokaisen kurssin ensimmäisillä luennoilla menin reippaasti istumaan tuntemattomien ihmisten viereen ja esittelin itseni, vaikka se tuntuikin oudolta. Paikalliset opiskelijat kuitenkin tuntuivat arvostavan sitä, ja sain sitä kautta jokaisella kurssilla ystäviä keiden kanssa istuin luentojen aikana ja tein ryhmätöitä.

Ryhmätöissä ongelmaksi muodostui paikallisten kohteliaisuus; kukaan ei sanonut suoraan mielipidettään tai antanut rakentavaa palautetta ryhmätöissä, koska se saattaisi olla loukkaavaa. Ymmärsin myös, että vaikka paikalliset opiskelijat opiskelevat hurjan paljon, suuri osa siitä on vain näennäistä; he eivät opiskele tehokkaasti. Monet ystäväistäni viettivät päivät pitkät ja jopa viikonloput kampuksella ”opiskelemassa”, vaikka he todellisuudessa puhuivat ystävien kanssa, katsoivat elokuvia, ottivat nokosia pöydillä tai joivat kahvia Starbucksissa: opiskelijoiden pyhä rakennus.

Kampuksella ei ollut aivan helppo löytää oikeat paikat, ja koska minulla oli kursseja kolmessa eri korkeakoulussa minun täytyi ottaa shuttle bus monta kertaa päivässä kun siirryin luennolta toiselta. Tasapainona Singaporen trooppiseen ilmastoon luentosaleissa oli yleensä jäätävän kylmä, joten käytin mahdollisimman paljon pitkiä pellavahousuja ja kannoin mukamani puseroa tai huivia.

Lukukauden puolivälissä meillä oli välikokeet ja viikon syysloma, ja lopussa lukuviikko ja loppukokeet jotka kestivät kaksi viikkoa. Välikokeet painoivat kurssista riippuen 10-20% loppuarvosanasta. Aikaa loppukokeisiin oli aina kaksi tuntia, joka tuntui usein aivan liian lyhyeltä ajalta. Kokeissa tuntui olevan tärkeintä osata kurssin aineistot ulkoa, eikä niinkään tiedon soveltaminen. Koemateriaali rajoittui jokaisessa kurssissa luentokalvoihin, vaikka joissain kursseissa oli useampi ”suositeltu” kurssikirja.

4 Arkipäivä

Singapore on laskelmien mukaan Suomea kalliimpi paikka asua, mutta se riippuu pitkälti siitä miten siellä elää. Ruoka on selvästi halvempaa, varsinkin jos syö food courteissa, mutta asuminen on usein reilusti kalliimpaa. Asuin itse kampuksella Prince George Park Residences A-tyyppisessä huoneessa. Minulla oli siis oma kylpyhuone ja ilmastointi, ja jaoin keittiön 15 muun tytön kanssa. Huoneeni oli huomattavasti kalliimpi kuin B- ja C-tyypin huoneet, mutta viideksi kuukaudeksi olin valmis maksamaan enemmän. Olisin selvinnyt ilman ilmastointia (huoneeni ei ollut koskaan suorassa auringonvalossa, vierailin kuitenkin huoneissa jotka muistuttivat enemmän saunoja kuin makuuhuoneita), mutta omaa kylpyhuonetta en uhraisi ellei olisi pakko; Singaporessa teki aina mieli käydä suihkussa. Ilmastoon tottui yllättävän nopeasti, ja vaikka välillä oli erittäin tukalat oltavat, niin pitää kyllä sanoa, että lämmin ilmasto teki ihmeitä vastustuskyvylleni ja mielialalleni.

Vegaanina olin ensimmäiset päivät uskossa, että tulisin elämään koko vaihdon ajan hedelmillä ja riisillä. Food Curteja löytyi vaikka kuinka paljon kampukselta, mutta usein omistajat eivät puhuneet englantia tai sitten taustamelua oli niin paljon ettei he kuulleet mitä kysyin. Parin epäonnistumisen jälkeen löysin kuitenkin lempipaikat, enkä syönyt hedelmiä muuta kuin aamiaiseksi (ah, minulla on jo ikävä tuoretta papaijaa ja ananasta). Kampuksella söin intialaista, chinese mix veg sekä mala hot pot annoksia melkein joka päivä. Liityin myös pariin facebook ryhmään, joiden kautta tutustuin toisiin kasvissyöjiin yliopistossa, ja kävimme jopa pari kertaa ison porukan kanssa kokeilemassa eri vegaaniravintoloita.

Luulin että vaihdossa tulisi kokkailtua paljon, sillä ruokakaupoista löytyi mitä jännittävimpiä raaka-aineita, joten ostin jonkun verran ruuanlaittovälineitä keittiöömme joka oli muuten erittäin puhdas ja moderni verrattuna Otaniemen 60-luvun keittiöihin. Hyvin pian totesin kuitenkin, että illallisen syöminen ruokaloissa ystävien kanssa oli parempi vaihtoehto lompakon, ajankäytön sekä sosiaalisen hyvinvoinnin kannalta.

Keskustassa kävin pari kertaa viikossa ystävien kanssa, usein joko kokeilemaan jotain jännittävää ravintolaa tai muuten vaan kiertelemään kaupunkia. Ravintoloita löytyy Singaporessa vaikka millä mitalla, ja jopa viiden kuukauden jälkeen listallani on yhä ravintoloita joissa halusin, mutten en ehtinyt käydä. Niin kuin monet muutkin vaihto-opiskelijat, vietin monta keskiviikko- ja lauantai iltaa Clarke Quay-sillalla olutta juoden ja ilmaisia ladies' night drinkkejä metsästävässä tai Holland Villagessa nauttimassa suhteellisen edullisesta Tiger oluesta. Singaporessa juominen on kallista, joten baareissa en käynyt usein. Julkiset Singaporessa, varsinkin metrot, toimivat nuhteettomasti, ja pikkutunneilla löytyi aina Uber tai Grab hyvään hintaan.

5 Matkustelu

Suuri syy miksi halusin Singaporeen oli maan sijainti. Singaporesta pääsee nimittäin helposti ja halvalla matkustamaan ympärillä oleviin maihin. Koulua minulla oli neljä päivää viikossa, ja lukukauden aikana minulla oli kaksi viikon pituista lomaa. Ehdin käydä viikonloppureissuilla Sumatralla, Kuala Lumpurissa, Langkawilla ja Hong Kongissa. Pidempitä reissuja tein Vietnamiin ja Taiwaniin, ja kokeiden jälkeen matkustin Filippiineille ja Balille. Ennen reissuja ja niiden jälkeen oli aina hiukan kovempi kiire koulutöiden kanssa, mutta se oli ehdottomasti sen arvoista. Omat lempikohteeni olivat Sumatra ja pohjoinen Vietnam, sillä molemmissa kohteissa luonto oli hämmästyttävän kaunista ja saimme hyvin pitkälti olla rauhassa muilta turisteilta.

Saimme opiskelijaviisumit kolme viikkoa koulun alun jälkeen, ja kaikki vaihto-opiskelijat olivat tietysti innostuneita lähteä reissuun heti kuin vain mahdollista. Näin facebookissa, että joukko toisilleen tuntemattomia vaihto-opiskelijoita suunnittelivat reissua Sumatran Tobajärvelle, ja päätin liittyä seuraan. Viikkoa myöhemmin istuin lentokoneessa viiden vieraan ihmisen kanssa. Siitä alkoi yksi parhaista viikonlopuista koko vaihdon aikana. Joimme olutta, söimme indonesialaista ruokaa ja kiertelimme saarta, ja ennen kaikkea ystäväystyimme. Tulevan kuukauden aikana meistä muodostui tiivis kaveriporukka, ja vietimme suurimman osan vapaa-ajastamme yhdessä, muut

reissut mukaan lukien. Nämä ihmiset saivat minut tajuamaan, että vaihtokohteella todellakaan ei ole väliä, vaan ihmisillä joita siellä tapaa, vaikka se kuulostaakin kliseeltä.

6 Loppu

Viimeisen kuukauden ennen kotiintuloa vietin ystävien kanssa Singaporessa ja Filippiineillä, ja joulukuun lopussa matkustin Balille jossa vietin poikaystäväni kanssa joulua ja uutta vuotta. Viiden kuukauden erossa olon jälkeen kaksi viikkoa (sateisessa) paratiisissa tuli todella tarpeeseen. Jouluihmisenä oli vaikeaa olla joulun poissa perheen luota, mutta perustelin valinnan sillä, että jouluja kyllä tulee ja menee mutta vaihdossa olen vain kerran, ja halusin saada siitä kaiken irti. Viimeinen päivä rakkaassa Singaporessa oli haikea, mutta kaupunki tuntui kolkolta ilman kaikkia ystäviäni, ja olin myös valmis tulemaan kotiin perheeni ja ystäväni luo.

Käteeni ei jäänyt yhtäkään katumusta, pelkästään kiitollisuutta siitä että sain mahdollisuuden lähteä vaihtoon. Viiden kuukauden aikana loin elinikäisiä ystävyys-suhteita, pääsin näkemään maailmaa, englanninkieleni kehittyi, löysin uusia mielenkiinnon kohteita; niin akateemisia kuin harrasteitakin, ja opin arvostamaan elämääni Suomessa entistä enemmän. Suosittelen vaihtoon lähtöä jokaiselle; kauas ei tarvitse lähteä kunhan mieli ja sydän on avoin uusille kokemuksille.

